

KOTISEUTU

Pysähdyin lukiessani juuri ilmestynyttä Kirkkhäkkistä eli Lohjan Kotiseutuhistorian Ystävien jäsenlehteä. Mitä kaikkea se kertookaan alueemme historiasta, mitä ajattelemisen aihetta se tuo tullessaan, mitä se kertoo meistä ennen meitä!

Minulla on ollut mahdollisuus viimeisten vuosien aikana tutustua lähipaikkakuntiemme identiteettiin ja historiaan. Se on ollut enemmän kuin antoisaa, olen oppinut paljon. Meitä on epävirallisessa ryhmässämme kotiseutuyhdistyksiä Lohjalta, Karjalohjalta, Vihdistä, Nurmijärveltä, Karkkilasta, Tavolasta ja Sammatista. Joukkomme tulee laajentumaan mm Mäntsälästä ja Tuusulasta. Ehkä laajemminkin.

On hämmästyttävää, kuinka vähän loppujen lopuksi tiedetään kotiseutuyhdistysten käytännön toiminnasta: järjestetyistä tilaisuuksista, tapahtumista, kulttuuriretkistä, perhetapahtumista, jäsenlehdistä, nettisivuista, paikallishistorioista, murrekirjoista, kylähistorioista, jne. Listaa voisi vieläkin jatkaa.

Mikä sitten on idea? Idea on, että arvostetaan omaa kotiyhteisöä, sen perinteitä, sen historiaa ja sen luontoa niitä kaikkia kehittäen. Tämä kaikki pitää sisällään keskeisesti katseen tulevaisuuteen. Viihtyminen ja mahdollisuus vaikuttaa yhteistyöllä on tässä työssä sisäistetty.

Kotiseutu, oli sitten pitäjä, kylä, kaupunginosa, on meille jokaiselle läheinen. Meillä on oma mielikuvamme todellisuudesta, joskin varmastikin kovin erilainen. Samoin tulevaisuudesta tai kehittämiskohteista. Tätä ei pidä kokea esteenä, vaan voimavarana. Kysehän on loppujen lopuksi näiden erilaisuuksien hyödyntämisestä toiminnassa yhteisten päämäärien toteuttamiseksi.

Kotiseutua ei voida missään kehittää ei-liikkeenä eli vastustaen kaikkea. Kehittämistä ei voida myöskään tehdä poliittisten vastakkainasetteluiden pohjalta. Pitää löytää asioita, joissa voidaan olla yhtä mieltä ja palvella mahdollisimman monia. Minusta tämä on kotiseututyön tarkoitus. Mielestäni hyvin moderni, uudenaikainen tapa, jolla on vuosikymmenten perinteet.

Suomen Kotiseutuliitolta on vastikään ilmestynyt hyvin mielenkiintoinen vuosikirja nimeltään ”Kotiseutu”. Kirja sisältää kaksikymmentä esseetä käytännön kotiseututyöstä, sen aatepohjasta, kasvatustehtävästä, yhteisestä tekemisestä sekä merkityksestä.

Kotiseututyö on keskeisesti myös paikallisen identiteetin säilyttämistä ja kehittämistä. Tämä on erityisen tärkeitä mm kuntarakenteen voimakkaiden muutosten seurauksena. Kokemuksesta tiedän, että kuntaliitos vaikka yksimielisestikin toteutettuna nostaa paikallista aktiviteettia. Tätä aktiviteettia tulee myös aidosti hyödyntää rakennettaessa uudelle kuntakokonaisuudelle omaa identiteettiä. Tätä identiteettiä ovat keskeisesti luomassa kotiseutuyhdistykset.

Kotiseutu-kirjassa sen toimittajana ollut pääsihteeri Lassi Saressalo päättää esseensä sanoin, jotka haluan toistaa tässä: ”Kotiseututyö tarjoaa tekemistä kaikille. Se katsoo taaksepäin, elää nykypäivää ja ennakoii tulevaisuutta”.

Hyvää kesää

Risto Piekka
Sammattiseuran puheenjohtaja